

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-126/2013

Priština,
15. april 2014. godine

U postupku

Z M
S
38...
M

Podnosilac zahteva/Žalilac

protiv

T P
Ul. B i D 72 A/3
P

Tužena strana/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Willem Brouwer, predsedavajući sudija, Esma Erterzi i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/167/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA00882), od dana 05. septembra 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 15. aprila 2014. godine, donosi sledeće

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba Z M na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/167/2012, od dana 05. septembra 2012. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan u KAI pod brojem KPA00882.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/167/2012, od dana 05. septembra 2012. godine, u delu koji se odnosi na spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA00882.

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 05. juna 2007. godine, podnosilac zahteva, Z M je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživao potvrđivanje njegovog svojinskog prava nad stanom, koji se nalazi u Prištini, Dardanija SU-9/1, Blok II, stan br. 23, u površini od 60.83 m² (u daljem tekstu stan).
2. Z M je naveo da je izgubio mogućnost uživanja njegovog svojinskog prava zbog okolnosti koje rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio u 1998/1999. godini. On je takođe potraživao naknadu.
3. Imovinski zahtev Z M je odbačen odlukom KPCC/D/R/167/2012, od dana 05. septembra 2012. godine (u daljem tekstu: odluka KIZK) na osnovu argumenta da je ista stvar između istih stranaka je prethodno rešena završnom odlukom za ponovno razmatranje, od strane Komisije za rešavanje stambenih i imovinskih pitanja HPCC/REC/86/2006/C, od dana 11. decembra 2006. godine. Prema tome, pitanje je postalo *res judicata* između stranaka.

4. Dana 19. marta 2013. godine, odluka KIZK je uručena tuženoj strani. Podnosilac zahteva je primio odluku dana 28. marta 2013. godine.
5. Dana 23. aprila 2013. godine, podnosilac zahteva (u daljem tekstu žalilac) je uložio žalbu Vrhovnom sudu.
6. Prethodno, imovinsko pravo i ponovni posed nad navedenim stanom su bili pitanje odlučivanja Komisije za rešavanje stambenih i imovinskih pitanja (KSIP). Odlukom: HPCC/D/132/2004/A&C od dana 18. juna 2004. godine, Komisija je prihvatila zahtev A kategorije (br. DS000371) sada tužene strane, T P . Imovinski zahtev C kategorije (br. DS301858) sada žalioca Z M je bio odbačen.
7. Nakon zahteva za ponovno razmatranje Z M , odlukom HPCC/REC/86/2006, od dana 11. decembra 2006. godine, imovinski zahtev A kategorije DS000371 T P je prihvaćen dok je imovinski zahtev C kategorije DS301858 žalioca Z M bio odbačen.

Navodi stranaka:

8. Žalilac, Z M zahtev da se njegov predmet ponovo razmotri donošenjem pravedne i zakonite odluko koja će mu pružiti imovinsko pravo nad stanom u zahtevu. Povodom ovoga, on zahteva od Vrhovnog suda da ponovo razmotri odluku KIZK te i da se pitanje koje je već odlučeno završnom odlukom DSIP ne treba smatrati kao *res judicata*.
9. Kako bi podržao žalbu, žalilac, Z M se odnosi na argumente date pred KAI/KIZK. On je žalbi priložio ista dokumenta koje je prethodno predstavio u postupku pred KAI/KIZK.
10. Kao dodatka, žalilac, Z M izjavio je da je DSIP i kasnije KIZK prihvatila neverovatnu „zloupotrebu“ te umesto da donese zakonsku odluku, donete su političke odluke korišćenjem navoda da je tužena strana diskriminisana.

Pravno obrazloženje:

11. Žalba je prihvatljiva. Ista je uložena u vremenskom roku od 30. dana, kao što je predviđeno članom 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079.
12. Vrhovni sud je nakon pregleda i ocenjivanja dostavljenih dokumenata u spisu predmeta, odluke na koju je uložena žalba i navoda žalioca, našao da je žalba neosnovana.
13. Na osnovu načela *res judicata* predmet se ne ocenjuje od strane suda kada je isto pitanje, sa istim strankama u postupku, već rešeno od strane drugog suda. Ovo je slučaj u konkretnom predmetu, isti zahtev je podnesen pred DSIP i KIZK, i stranke u postupku su bile iste u oba postupka. Takođe, pravni osnov kao i dokazna pitanja su u potpunosti ista u oba predmeta pred DSIP, naime KIZK.
14. KIZK je pravedno odbacila imovinski zahtev Z M na osnovima da pitanje ustanovljava *res judicata* između istih stranaka. Isto pitanje je već rešeno završnom odlukom HPCC/REC/86/2006, dana 11. decembra 2006. godine, pre nego što je ovaj imovinski zahtev podnet. Na osnovu gore navedene odluke, KSIP je odbacila prethodni zahtev pošto Z M nije dokazao da je imao bilo koje imovinsko pravo nad navodnim stanom. Ta odluka ustanovljava završno rešavanje zasnovanosti zahteva. Prema tome, ne može se dozvoliti podnosiocu zahteva da se njegov imovinski zahtev povodom iste pravne stvari i između istih stranaka ponovo sasluša.
15. Vrhovni sud smatra da je odluka KIZK kojim je odbačen imovinski zahtev unutar granica jurisdikcije i nadležnosti KIZK tačna u smislu člana 11.4.c UNMIK Uredbe 2006/50, zamenjene Zakonom br. 03/L-079, te se ista potvrđuje.
16. Na osnovu gore navedenog i u smislu člana 13.3.(b) UNMIK Uredbe 2006/50, zamenjene Zakonom br. 03/L-079 i člana 166, stav 2, Zakona o parničnom postupku, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Pravni savet:

17. U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenjiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Willem Brouwer, EULEX predsedavajući sudija

Esma Erterzi, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar